הלכה · משנה תורה · מפרשים · משנה למלך · ספר אהבה

משנה למלך על משנה תורה, הלכות ברכות

רבי יהודה רוזאניס

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

משנה למלך על משנה תורה, הלכות ברכות

רבי יהודה רוזאניס

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/משנה-למלך-על-משנה-תורה-הלכות-ברכות/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה טו 4
פרק ב 4
הלכה יד 4
פרק ג 4
הלכה יב 4
פרק ו 5
הלכה טו 5
פרק ז 5
הלכה יא 5
הלכה יב 5
פרק ט 5
הלכה ג 5

פרק א

הלכה טו

כל המברך ברכה שאינה צריכה כו'. בפרק אין עומדין ומוכח מדברי הריב"ש סי' ת"ח דלאו דוקא במזכיר שם בן ד' דה"ה נמי אלהינו אסור לאומרו יע"ש:

פרק ב

הלכה יד

מי שאכל ושכח ולא בירך וכו'. משנה ס"פ אלו דברים. וכתב הרא"ש וכן לענין שתיית יין ואכילת פירות אם אינו צמא או רעב ותאב לאותם פירות יברך. ומ"ש על זה מרן וז"ל ותמיה לי מילתא אם אכל פירות ונתעכלו שהוא רעב אע"פ שאינו מתאוה לאותם פירות למה לא יברך ע"כ. דברים אלו אינם מובנים ודברי הרא"ש נמוקם עמם דמשוה שתיה לאכילה ואי אפשר ליישב דברי מרן כי אם בט"ס ודו"ק. (א"ה וצ"ל למה יברך וכונת מרן דהבין בדברי הרא"ש דאו או קתני דאם אינו תאב אע"ג דרעב וכן אם רעב אע"ג דתאב יברך ואהא תמיהא ליה דהיכא דרעב מאי איכפת לן אם אינו תאב. אבל איכא לפרושי דה"ק אם אינו רעב וגם אינו תאב יברך לאפוקי תאב אע"ג דאינו רעב או איפכא דלא יברך וק"ל. ודע דמכאן הביא ראיה הריב"ש סימן פ"ב דיש לברך ברכת אירוסין אחר הקידושין אם לא בירך קודם כיון דשם ארוסה עליה ועיין מ"ש הרב המחבר סוף פ"ג מהלכות אישות):

פרק ג

הלכה יב

והשותה פחות מרביעית וכו'. שמעתי באומרים לי שעל שתיית הקאוו"י מברכין לאחריו ואע"פ שיש מתחלת השתיה עד סוף השתיה יותר מכדי שתיית רביעית או יותר מכדי אכילת פרס למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה שאני הכא משום דדרך שתייתו בכך ומצטרף אף שיש יותר מכשיעור מתחלת שתיה ראשונה ע"ס שתיה אחרונה. ולי נראה דחילוק זה ליתיה וראיה ממ"ש רבינו ז"ל בסה"ח מהלכות שאר אבות הטומאה וז"ל אשה שהיא ראשון לטומאה ומניקה את בנה הרי הבן טהור ולא גזרו עליו טומאה שאפילו תאמר שינק רביעית אפשר שיש מתחלה ועד סוף יותר מכדי אכילת פרס שהרי אינו יונק בבת אחת והרי גבי יניקה שדרך שתייתו בכך ואפ"ה אמרו שאם יש מתחלה ועד סוף יותר מכדי אכילת פרס אינו מצטרף וזה פשוט. (א"ה עיין בספר שיורי כנה"ג ובני

חייא סי' ר"ד והרמ"ז מהר"ם ן' חביב בחידושיו לפרק יום הכפורים (דף י"ב:) האריך בזה ומסיק כדברי הרב המחבר שלא לברך יע"ש):

פרק ו

הלכה טו

ספק נטל ידיו ספק לא נטל ידיו ספיקו טהור כו'. (א"ה עיין מ"ש הרב המחבר ז"ל ריש פ"ד מהלכות בכורות ופי"ד מהלכות שאר אבות הטומאות ע"ש):

פרק ז

הלכה יא

גמרו מלאכול מסלקין את השלחן כו'. כתב מהר"י וי"ל בחדושיו שיש להסיר פת שלם מן השלחן כשמברכין ברהמ"ז והרב באר שבע בחידושיו לפרק חלק דחה דברים אלו דליכא קפידא אלא להביא פת שלם אבל להניח לא ואדרבא ראוי הוא להניח פת שלם ושכ"כ בספר הזוהר פרשת תרומה יע"ש:

הלכה יב

הביאו להם מים לנטילה כו'. בר"פ שלשה שאכלו אמרינן מים אחרונים בזמן שהן ה' מתחילין מן הגדול. וכתב מרן הב"י סימן קפ"א בשם הרשב"א דבשיעור זה ליכא הפסק בין נטילה לברכה וש"מ דהא דאמרינן תכף לנטילה ברכה לאו דוקא תכף ממש אלא בכדי שיעור זה. ועיין במ"ש מרן סי' קכ"ח בשם התוס' בשיעור תכיפה ודוק:

פרק ט

הלכה ג

הביאו לפניו שמן והדס מברך על ההדס וכו'. פלוגתא דב"ש וב"ה בפרק כיצד מברכין ופסק כב"ה וכן פסק הרי"ף. ובגמרא אמרינן אמר ר"ג אני אכריע שמן זכינו לריחו וזכינו לסיכתו וכו' א"ר יוחנן הלכה כדברי המכריע. וכתב מרן שלא רצה לפסוק כר"ג משום דלאו מכריע הוא אלא נותן טעם לדברי ב"ש. ואני תמיה דלא היה צריך לטעם זה דאפילו את"ל דר"ג היה מכריע גמור מ"מ לא היה הלכה כמותו משום דכלל זה לא נאמר כי אם במשנה ולא בברייתא. הן אמת שקושיא זו היא על הרא"ש ג"כ דבפרק כיצד מברכין כתב כדברי מרן דהכרעת ר"ג לאו הכרעה היא אלא שנתן טעם לדברי ב"ש והרא"ש עצמו בפ"ק דקידושין עלה דשן ועין כתב בפירוש דכלל זה דהלכה כדברי המכריע לא נאמר

בברייתא. ואולי דקושטא דמילתא נקטו דאף אם היתה הכרעה זו דר"ג במתני' לא היתה הכרעה לפי שלא בא כי אם לתת טעם לדברי ב"ש. (א"ה עיין מ"ש הרב המחבר בפ"א מהלכות בית הבחירה דין ח' באורך): סליק הלכות ברכות